

Curtea de Apel Chişinău
Judecător: Boris Bîrca

DECIZIE

20 septembrie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, ședinței, judecător: Tatiana Vieru
Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Scurtu Anatolie,

în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Valan International Cargo Charter”, privind intentarea procesului de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Covcons Grup”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chişinău din 05 iulie 2017, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire a creditorului Scurtu Anatolie,

c o n s t a t ă :

La 08 septembrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Valan International Cargo Charter” a depus cerere în instanța de insolvență privind intentarea procesului de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Covcons Grup”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chişinău din 21 octombrie 2014, a fost intentat procesul de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Covcons Grup”, fiind stabilit termenul de înregistrare a cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, până la data de 08 decembrie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 17 iunie 2015, a fost admisă contestația creditorului Scurtu Anatolie, fiind validată creanța în sumă de 21 074 184 lei, dintre care suma de 11 885 924 lei a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească iar suma de 9 188 260 lei reiese dintr-un contract de investiții în construcție. Încheierea în partea sumei de 11 885 924 lei a devenit irevocabilă prin neatacare.

La 24 februarie 2017, Scurtu Anatolie a depus cerere de revizuire asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, fără a indica care sunt temeiurile pentru care se solicită desființarea hotărârii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de creditorul Scurtu Anatolie.

Invocând ilegalitatea acestei încheieri, la 20 iulie 2017 Scurtu Anatolie a declarat recurs, solicitând admiterea recursului și casarea parțială a încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă contestația asupra tabelului definitiv al creanțelor.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, încheierea contestată cu recurs este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată deoarece consideră necesară corectarea tabelului definitiv întocmit de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Covcons Grup”, cu includerea sa în tabel în calitate de creditor garantat cu validarea sumei de 11 885 924 lei.

Indică recurentul că, instanța de insolabilitate nu s-a expus în privința tuturor motivelor de fapt și de drept indicate în cererea de revizuire.

Consideră recurentul că, prin admiterea cererii de revizuire nu se încalcă aspectul preeminenței dreptului și principiul securității raporturilor juridice deoarece circumstanțele de fapt și de drept nu au fost luate în considerație de către instanța judecătorească la pronunțarea hotărârii supuse revizuirii. Totodată a menționat că, prin admiterea cererii de revizuire nu se încalcă caracterul irevocabil al hotărârilor judecătorești deoarece ele urmează a fi casate și să se dispună judecarea cauzei de către instanța de fond.

Examinând cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost pronunțată la data de 05 iulie 2017, iar cererea recurs a fost depusă la data de 20 iulie 2017.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 425 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs în interiorul termenului.

La data de 26 iulie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimatul nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la acestea.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, coroborate cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Scurtu Anatolie urmează fi respins din considerentele ce urmează.

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

După cum urmează din actele cauzei, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Scurtu Anatolie asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015.

În motivarea soluției sale instanța a indicat că, cererea de revizuire depusă de Scurtu Anatolie este formulată în lipsa temeiurilor legale prevăzute pentru exercitarea căii de atac – revizuirea, ceea ce denotă caracterul abuziv al acesteia. Argumentul invocat de către Scurtu Anatolie referitor la încheierea privind aplicarea sechestrului din 17 februarie 2014 și titlul executoriu emis în baza încheierii date nu poate fi reținut deoarece ultimul a cunoscut despre existența acestora, însă nu a făcut referire în cererea de validare a creanțelor.

Nefiind de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea sa de revizuire, Scurtu Anatolie a contestat-o cu recurs, invocând drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă și fiind anexate titlul executoriu emis de Judecătoria Rîșcani la 17 februarie 2014, încheierea executorului judecătoresc Catan Tatiana nr. 129-647/14 din 19 februarie 2014 privind aplicarea măsurilor de asigurare, cât și procesul-verbal de sechestru din 27 februarie 2014 care a fost întocmit în prezența lui Scurtu Anatolie.

Potrivit art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Din norma de drept citată se deduce că circumstanțele invocate de Scurtu Anatolie în cererea s-a de revizuire trebuiau să existe la momentul adoptării

hotărârii și că nu au putut fi prezentate din motive neimputabile participantului la proces.

Totodată se constată că, cererea de recurs este depusă fără a fi indicate motivele pentru care a fost depusă cererea de revizuire respinsă de către instanța de insolabilitate ca fiind înaintată în afara temeiurilor prevăzute de lege pentru declararea revizuirii asupra actelor judecătorești de dispoziție, prevăzute la art. 14 din Codul de procedură civilă.

Sub acest aspect, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 este legală și întemeiată, corect fiind indicat că, revizuirea este o cale de atac de retractare care presupune redeschiderea procedurilor judiciare în privința unei cauze civile. Aceasta nu prevede rejudecarea cauzei în mod implicit, ci doar ca efect al admiterii cererii de revizuire, ceea ce prezumă existența temeiurilor în acest sens.

Este de menționat că, pentru a invoca prevederile art. 449 din Codul de procedură civilă, este important ca circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinate pentru judecarea justă a cauzei.

În caz contrar poate avea loc o ingerință asupra securității raportului juridic, pe când în speță, cererea de revizuire nu întrunește condițiile necesare de a fi examinată, prin prisma condițiilor prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă (art. 446-453).

În această perspectivă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, admiterea cererii de recurs, declarată de Scurtu Anatolie asupra încheierii prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire, ar conduce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul *Brumărescu contra României*). Inadmisibilitatea unei asemenea intervenții de mai multe ori a fost afirmată de către jurisprudența CEDO. Curtea a reiterat că, dreptul la o instanță, garantat de art. 6 § 1 din Convenție, presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor nu mai poate fi pusă în discuție (cauza *Brumărescu vs România*).

Subsidiar instanța de recurs menționează că, în cuprinsul cererii de recurs nu se regăsesc alte argumente de ilegalitate a încheierii contestate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de judecată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sânt declarative și neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Scurtu Anatolie și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Scurtu Anatolie.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire a lui Scurtu Anatolie, în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Valan International Cargo Charter”, privind intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Covcons Grup”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu